

© Copyright: Bela Nemet, dipl.ing.

www.inovatori.hr

Dopušteno je dijeljenje i uporaba neizmijenjenog djela isključivo u nekomercijalne svrhe.

Nije dopušteno dijejenje, tiskanje ili prerada djela ili njegovih dijelova u bilo koje komercijalne namjene bez ugovora s Autorom

LIJEĆENJE VRUĆOM VODOM

Upala je obrambeni mehanizam organizma, koji na mjestu ozljeda ili napada bakterija (što se ustvari svodi na isto), i virusa nastoji eliminirati uljeze. Borba uključuje pojačano "iskrcavanje" bijelih krvnih zrnaca koja "proždiru" napasnike na mjesto ugroze uz pojačanu lokalnu cirkulaciju, koja treba pokupiti otpadke sa "bojišta". Sve skupa, praćeno je osjećajem bola, koja je srazjerna žestini borbe. Kratkotrajna upala i s njome povezana bol je dakle normalan i neophodan odgovor imunosnog sistema našeg tijela na ugrozu našeg integriteta. Čak i intenzivnije vježbanje rezultira upalom i bolnim mišićima, koja u odgovoru inicira rast mišićnog tkiva.

Ako se na nekom lokalitetu prijetnja stalno obnavlja, ili imunosni sistem misli da se to događa, imamo slučaj dugotrajne, kronične upale, koja se zapravo razvila u autoimunu bolest. Sve kronične bolesti koje u nazivu nose završetak "tis" (dermatitis, arthritis, gastritis itd) ustvari su trajno prisutne upale. Da do njih ne bi došlo, valja upale izlijeciti dok još nisu postale kronične.

Suzbijanje upale i s njom povezane боли lijekovima poput primjerice ibuprofena, nije za preporuku. Unos kemijskih lijekovitih supstanci nažalost prate nuspojave, koje pri intenzivnjem ili dužem korištenju mogu uzrokovati više štete nego koristi. Na sreću, bakterije, virusi, ali i nametnike u početku slabu, a zatim i ubija povisena temperatura. To nam omogućuje da pomogne-mo našoj imunosnoj obrani lokalnim podizanjem temperature ugroženog mesta. Zagrijavanje čitavog tijela iznad 50 – 70 stupnjeva rezultiralo bi smrću, no nema takve opasnosti ako lokalno na malom prostoru kratkotrajno dignemo temperaturu na šezdesetak, sedamdesets stupnjeva. To će sigurno ubiti virus i bakterije, i to bez gomilanja otpadnih produkata normalnog imunosnog procesa, ili će barem oslabiti i usporiti razmnožavanje napasnika, pa će ih imunosni sustav lakše suzbiti.

Nisu Norvežani ludi što grade saune u svojim stanovima. U njima se temperatura kože podiže preko šezdesetak stupnjeva, a blagotvorni učinak saune na zdravlje sjevernjaka je općepoznat.

Dakako, kod liječenja toplinom ne smijemo pretjerati i proizvesti opekatine. Za divno čudo, pokazuje se da koža iznad upale podnosi višu temperaturu nego iznad zdravog tkiva, pa ćete iskusiti da Vas primjerice "vrelo" tuširanje bolesnog područja neće "peći" na mjestu ozljede, ali će Vas "peći" kako se slijeva ispod ozljede na zdravom tkivu.

Zaključak

Lokalno zagrijavanje je blagotvorno sredstvo za održavane zdravlja ili uklanjanje tegoba. Umjesto suzbijanja lokalnih upala medikamentima, bolje je zagrijati i vrućinom ubiti ne samo bakterije i virusi, nego i eventualne nametnike nastanjene u ili ispod kože. Imate li problema sa zatvorom, čak i tome će pomoći vrlo topli tuš u predjelu crijeva. Od topline, stolica će se smekšati i riješit ćete se zatvora u petnaest minuta, bez gutanja kemije. Vrući tuš u predjelu želudca pomoći će i kod "pokvarenog" želudca ili "trovanja" prestarjemel mesnim ili suhomesnatim proizvodima, što nije baš rijetkost u našim prodavaonicama. Bolne zglobove koji najavljuju početak artritisa, izlijeciti će tuširanje zglobova što toplijom vodom. Pomoći će i ako zglob natrljate koprivom (pretrpite pečenje koprive, zapravo je manje irritantna nego bol od artritisa).

Tuširajte se češće toplijom vodom nego uobičajeno i navikavajte Vašu kožu da povisi prag podnošenja vruće vode. Lokalno zagrijavanje možete proizvesti na sljedeća tri načina:

1. Otvorite slabu mlazu tuša i pomalo podižte temperaturu do praga izdržljivosti. Ako je voda malo prevruća, kružite s mlazom po bolesnom mjestu umjesto stalnog ciljanja na isto mjesto. Tretirajte bolesno područje nekoliko minuta. Ovo je najjednostavnija i najčešća univerzalna primjena.
2. ulite vrelu vodu u plastičnu bočicu s poklopcom (primjerice od tekućeg sapuna i sl.). Ako je bočica prevuča, umotajte je u onoliko slojeva papirnog ručnika, kuhinjske krpe i sl, koliko treba, da bude izdržljivo topla u kontaktu s kožom. Tretirajte bolesno područje nekoliko minuta i po potrebi ponovite to više puta.
3. Ako je riječ o ruci, nozi, zadnjici i okolnom području, uronite ud ili sjednite u prikladnu posudu s podnošljivo vrućom vodom na pet do desetak minuta ili dok se voda ne ohladi.

Razumije se, da su ove metode u nekim stanjima zabranjene. Svježe opekatine sigurno nećemo liječiti vrućom vodom, a trudnicama je pregrijavanje čak i udaljenijih područja od ploda zabranjeno, jer se postupkom grije i krv koja može toplinu prenijeti do ploda i proizvesti štetu.

Kad smo već kod kože, spomenimo da je jabučni ocet poznat kao sredstvo za oporavak **površinskih** oštećenja kože (navodno može npr, ukloniti staračke smeđe mrlje na koži), ali nema utjecaja na potkožne anomalije. Suhu jastučić od više puta presvijenog papirnatog ručnika, maramice i sl. nalijepite samoljepivom trakom ili zavežite zavojem na mjesto tretmana, namočite jabučnim octom i prespavajte noć s takvom oblogom više puta.